

UNA SANITAT, UN CONVENI !

Des de la mateixa promulgació de la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya i la creació del Servei Català de la Salut el 1990, es va fer evident la necessitat d'homologar les condicions de treball a la sanitat pública catalana, ni més ni menys com passa a totes les comunitats autònomes de l'Estat Espanyol. L'incompliment de l'esmentada llei va provocar que des del Parlament de Catalunya, i en ocasions per unanimitat, s'instés al Consell Executiu de la Generalitat a aplicar aquesta homologació

Però el Govern de la Generalitat i les patronals del sector sanitari han actuat any rere any com si no existís cap llei o cap Parlament: no solament no han aplicat la Llei, les resolucions del Parlament i l'homologació, sinó que s'han dedicat a enfortir quan no crear artificialment patronals sanitàries, diversificant (a pitjor, evidentment) encara més les condicions de treball i fent del pompós model sanitari català el més car i pervers de tot l'estat.

Tips d'aquesta situació, els treballadors i treballadores del sector concertat vàrem realitzar a finals del 2001 un conjunt exemplar de mobilitzacions sota el crit d'"UNA SANITAT, UN CONVENI" i una plataforma unitària refrendada en les assemblees de delegats i delegades. Es tractava i es tracta d'equiparar les condicions de treball del sector concertat a les de l'ICS i les dels hospitals als sectors en què s'ha anat diversificant l'activitat sanitària (primària, salut mental, sòciosanitaris...), alhora que altres reivindicacions històriques del sector.

Com no podia ser d'altra manera, aquestes mobilitzacions van donar el seu fruit: el Parlament de Catalunya va destinar, amb caràcter finalista, quinze mil milions de l'antiga pesseta per aplicar aquesta homologació, i el Govern de la Generalitat es va comprometre a consumir-la. Els recursos encara no eren suficients, però era un pas de gegant i la capacitat de lluita estava intacta.

Quan estàvem a punt d'aconseguir-la, primer SATSE (AMIC) i després FAMHOC (AMIC) i CCOO es despenen del procés unitari, qüestionant la plataforma i descartant les assemblees de delegats i les mobilitzacions. Comencen a negociar amb les patronals al marge de la taula negociadora, signant el 18 de juny de 2002 un preacord amb les patronals que, a més d'excloure a UGT i CATAAC-CTS(IAC) de les negociacions, oblidava totes les qüestions bàsiques de les mobilitzacions: homologació, equiparació horària, desaparició guàrdies i hores a preu normal, extensió de l'àmbit funcional del conveni, ... Semblava que una vegada més estava a punt de signar-se un conveni que deixava l'homologació de les condicions de treball, la normativa europea, els grups del 3 al 7, ... per força més endavant. I que malgrat el caràcter finalista dels fons aconseguits, la patronal els destinaria una vegada més als seus propis interessos.

Quatre mesos després, ni hi ha conveni ni sembla que els signants del preacord (AMIC, CCOO, UCH i CAPS) estiguin d'acord en res. L'olla de grills s'ha destapat i aquesta negociació fraudulenta sembla a punt de trencar-se. Mentrestant, la propera signatura del pacte ICS ens deixarà encara més a la cua del sistema.

És hora d'actuar ! Portem dos anys sense conveni, amb els salaris congelats i sense cap expectativa de resolució del conflicte.

Ara més que mai, UNA SANITAT, UN CONVENI !

23 d'octubre 2002

Sr. Eduard Rius, Conseller de Sanitat

Bé sap que la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya de l'any 1990 estableix la necessària homologació de les condicions laborals i professionals de tot el personal que presta serveis pel Servei Català de la Salut.

No ignora que aquesta equiparació, que per Llei s'havia d'haver produït com a màxim l'any 1993, brilla per la seva absència.

N'és conscient que el Parlament de Catalunya, per unanimitat, instà al Consell Executiu de la Generalitat, nou anys després de la promulgació de la LOSC, a procedir d'una vegada a aquesta equiparació.

Recordarà que vostè es comprometé aviat farà un any i en aquest mateix pavelló, davant una àmplia representació sindical dels treballadors i treballadores del "sector sanitari concertat", a equiparar-nos en un plaç de tres anys, per la qual cosa el Parlament de Catalunya, altra vegada per unanimitat, aprovà uns fons addicionals de quinze mil milions de l'antiga pesseta amb caràter finalista per aquest objectiu.

I sabrà de bona font que les patronals amb les quals ens envia a negociar, en tot aquest temps l'únic que han intentat és dividir als treballadors i imposar un pre-acord discriminatori i insultant, que ni recull l'equiparació ni solventa greuges històrics d'un plegat de categories i grups professionals, burlant-se del caràcter finalista dels fons assignats.

En conseqüència, EXIGIM:

- 1.- RECUPERACIÓ PODER ADQUISITIU. INCREMENT SALARIAL 5% ANY 2001
- 2.- EQUIPARACIÓ HORÀRIA ICS
- 3.- ÀMBIT D'APLICACIÓ. EXTENSIÓ A PRIMÀRIA, SOCIOSANITARIS, ETC. MANTENINT CONDICIONS MÉS BENEFICIOSES I TENDINT A IGUALAR AQUESTES CONDICIONS EN TOT L'ÀMBIT DEL CONVENI.
- 4.- SIPDP. MODIFICACIÓ CRITERIS GENERALS I EXTENSIÓ A LA RESTA DE GRUPS.
- 5.- GUÀRDIES. DESAPARICIÓ CONCEPTE HORA GUÀRDIA. APLICACIÓ DIRECTIVA EUROPEA (DESCANSOS). PREU HORA IGUAL A PREU HORA ORDINÀRIA AMB TOTS ELS COMPLEMENTES. NO OBLIGATORIETAT JORNADES COMPLEMENTÀRIES.
- 6.- REESTRUCTURACIÓ GRUPS PROFESSIONALS. CINQ GRUPS SEGONS NIVELL TITULACIÓ.
- 7.- HOMOLOGACIÓ DE LES CONDICIONS SOCIOLABORALS AMB L'ICS.PERMISOS, LLICÈNCIES, ETC, COM A L'ICS (NAIXEMENT DE FILLS 5 DIES, MATRIMONI D'UN FAMILIAR, ASSUMPTES PROPIS 70 HORES, ETC)
- 8.- CLÀUSULA D'EQUIPARACIÓ PERMANENT.

AQUESTS PUNTS FONAMENTALS SÓN L'EIX DE LA PLATAFORMA QUE EN EL SEU DIA VA SER UNITÀRIA, PERÒ NO HEM D'OBLIDAR ALTRES ASPECTES QUE TAMBÉ TENEN UN GRAN PES EN LES REIVINDICACIONS, COM PODEN SER ELS REFERENTS A ANTIGUITAT, FORMACIÓ, SALUT LABORAL, DRETS SINDICALS I D'ALTRES.